

El gran Maurice

Títol original: *The Phantom of the Open* **Direcció:** Craig Roberts **Guió:** Simon Farnaby (llibre: Simon Farnaby, Scott Murray) **País:** Regne Unit **Durada:** 106 min
Any: 2021 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** **Música:** Isobel Waller-Bridge
Fotografia: Kit Fraser **Distribuïdora:** A Contracorriente Films **Estrena a Espanya:** 18/11/2022

No recomanada per a menors de 7 anys

Doblada en espanyol / Versió original subtitulada en català

SINOPSI

La veritable història de Maurice Flitcroft, un pare de família i operador de grua en un petit poble anglès, que veu perillar el lloc de treball a causa de la inestabilitat econòmica del país. Després de veure un partit de golf televisat, Maurice s'enamora del joc i decideix participar al torneig més important del món, l'Open Britànic. Un pla mestre que té un únic problema: el Maurice no ha jugat a golf en la seva vida. (decine21.com)

CRÍTICA

Camí a la perfecció

Apassionant i inesperada història basada en fets reals, que emociona i diverteix alhora. Segueix Maurice Flitcroft, que maneja la grua d'unes grans drassanes a la ciutat portuària de Barrow-in-Furness, a Anglaterra. Ànima senzilla i bona, es va declarar a una companya de feina secretària, la Jean, mare soltera del Mike, i amb qui després va tenir dos bessons apassionats de la música dansa, Gene i el James. Quan als anys 70 treuen el cap núvols de possibles acomiadaments a l'empresa, on el Mike ha aconseguit un meritori lloc directiu, la Jean, molt agraïda al seu marit, l'anima a intentar aconseguir el somni personal que desitgi. I veient la retransmissió de l'Open Britànic de Golf, té una mena d'epifania, i decideix inscriure's per al de 1976, encara que mai no ha practicat aquest esport. Contra pronòstic, a causa d'un error burocràtic, és acceptat. I juga tan malament, que fa sensació.

L'actor i guionista **Simon Farnaby** va quedar tan captivat per la singular història de Flitcroft, que va publicar un llibre sobre el tema amb el periodista **Scott Murray**, *The Phantom of the Open*. Ara la trasllada a la pantalla, amb el concurs del director **Craig Roberts**. El resultat és un equilibri perfecte de cinema social, drama, romanticisme i farsa, on hi ha lloc fins i tot per a un parell d'escenes oníriques, l'epifania d'en Maurice quan decideix dedicar els seus esforços al golf, i el moment en què l'embarga la desesperança, creient que la seva empresa ha estat un desastre. No és fàcil en una pel·lícula fer riure, i fins i tot fer petar de riure, i més tard commoure fins al punt que sigui difícil contenir la llagrimeta, però aquí certament s'aconsegueix, amb un to que recorda el film gairebé coetani *El duque*, hi ha bastants punts en comú més enllà de partir d'una història autèntica.

Val a dir que Barnaby es mostra ocurrent en estirar el fil de les anècdotes reals per produir una cosa semblant a la màgia, per exemple en la trobada amb un conegut golfista. I que el protagonista, un genial **Mark Rylance**, ha entès a la perfecció el que pretenia el film, de manera que en les escenes de golf, adopta el perfil perfecte de qui es pren el que fa molt seriosament, encara que el seu "drive" no és que sigui precisament el d'un campió. Captiva la seva compostura, malgrat que la vestimenta no sigui la més adequada, i els professionals i organitzadors el mirin com per sobre de l'espatlla. Les bromes s'entreguen amb estil, amb un humor molt "british", mai es cau en l'histrionisme o en la sobreexplotació del ridícul.

La pel·lícula és molt humana, i a això també ajuden els altres actors, com **Sally Hawkins**, tendra dona i mare forta; **Jake Davies**, **Christian Lees** i **Jonah Lees**, els fills amb els seus particulars desafiaments, o **Rhys Ifans** com el flegmàtic i enfadat directiu de golf. No hi ha interpretació petita, ja que també destaquen els companys de feina d'en Maurice, o les nombroses persones que es veuen inspirades per l'èpica de la derrota o de l'intent de fer realitat els somnis, fet que de vegades passa de la manera més inesperada. Això sí, cal tenir mires altes, mirar les estrelles del cel, i no el fang, i estar disposats a emprendre el camí a la perfecció, per molt inabastable que pugui semblar.

José María Aresté – decine21

Maurice Flitcroft és un gran somiador i un etern optimista. El 1976 va aconseguir entrar al Campionat Britànic de Golf per la via de la classificació. Durant el torneig, va jugar la pitjor ronda de la història de l'Open. Tot i això, el públic va empatitzar amb la seva derrota i es va convertir en un heroi popular. (Sensacine)